

Homo gyurcsanicus

2011 június 15. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Íme a neoliberalizmus emberképe! Racionálisan haszonra tör, ösztönösen hedonista. A javakat mértéktelenül szerzi és birtokolja; a kellemeset hajszolja, a fájdalmat féli – véli a kortárs pszichológiai liberalizmus. (Ilyen is van.)

A természet megannyi létez?je önz?, de az ember az ész erejével belátja, hogy az egoizmus fejl?déshez vezet. A

természet, amelyben él: eredend?en atomista. „Homo homini lupus” (ember embernek farkasa) világot teremt maga körül. Aki nem alkalmazkodik: csupán a kiválasztódás vesztese. Esetleg az erkölcs vagy valamely közösség hamis várába menekül. Ez a hazugság vált valósággá a gyurcsányizmusban. Ez teremtette meg a talmi siker ígéretét. És ez az embertípus gátolja ma a konzervatív, patrióta politikai cselekvést.

A neoliberálisok az önz? emberek szándékából ered? spontán rendet tartják a fejl?dés zálogának. Mind gazdaságilag (szabadpiac), mind társadalmilag. Individuális versenyt hirdetnek. Csak az egyén számára hasznos közösséget fogadják el, amelyet véletlenszer? preferenciák egybeesése tart csupán hosszabb-rövidebb ideig össze. És a haszon. Az ezredforduló utáni évtized valósága igazolta e hitet. A mai liberalizmus ténykedése miatt „kipottyantak” életünkb?l az olyan értékek, mint a kölcsönösség, a szolidaritás, az önzetlenség, az önfeláldozás és az igazságosság. Vagy legalábbis a kiskapukon bujkáló kiskirályok kiröhögik mindezeket. A többség pedig elvesztette hitét a jóban. Hisz nem látja annak sikerét. Albert Schweitzer szerint minden cselekvés, ami támogatja a másik él?lény életakarását – erkölcsös. Ami gátolja, rombolja – rossz. „Csak akkor igazán erkölcsös az ember, ha engedelmeskedik annak a bels? kényszernek, hogy minden hozzáférhet? életnek segítségére legyen, s fél attól, hogy bármely él?nek ártson.” Ez a kölcsönösség a modern humanizmus alapja, azonban hiányzik a modern individualizmusból és a gyurcsányizmusból ránk maradt Magyarországból.

Nem múlt el nyomtalanul az el?z? évtized. Az ország számos pontján buknak el? a visszaélések. Mindenhol a gyurcsányi kiválasztódás sikeres emberét találjuk f?szerepben. Csepel az állatorvosi ló esete, ahol az elvtársak a neoliberalizmus köpenyébe bújtak, alkalmazkodtak a szabadpiaci körülményekhez: cégeket, alapítványokat hoztak létre, és csapolták a köz vagyonát. A kiskirályok ténykedése viszont tragikus gyilkossághoz vezetett. Most bíróság el?tt állnak, egymásra mutogatnak. Elérkezett az id?, hogy a politológusok már ne a „Kádár népe” örökségér?l beszéljenek, hanem a gyurcsányi kiskirályok világának problematikájáról! Az oligarchák a 2008-as népszavazás után tudomásul vették, hogy a következ? választásokon veszíteni fognak.

De nem csöndben és rezignáltan, hanem igencsak tevékenyen. Önz? módon vittek, amit tudtak. Rossz példát mutatva ezzel a kisembernek is. Mert látszólag – a vagyonukat szemlélve – sikeresek voltak. És mindezt a neoliberalizmus hazug logikájával indokolták. Az er?s és az ügyes gy?z, a többi – veszít. Az antihumanista gyurcsányizmus evolúciója megteremtette a saját embertípusát. A Homo economicust követte a Homo furtificus (tolvajkodó ember). Nálunk külön alfaj mutálódott, a kor csúcsragadozója: a Homo gyurcsanicus; rács mögé dugandó! Ha nem: visszaszerzi területét.
Nagy Ervin, magyarhirlap.hu

Ajánló